

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Враца, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Ангелова

при участието на секретаря Ваня Люб. Василева
като разгледа докладваното от Росица Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20221420200944 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Топ сервиз Враца“ ЕООД, с ЕИК 205616090 против Наказателно постановление № 06-2200082/30.09.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ гр.Враца, с което за нарушение на чл.415, ал.1 КТ, на основание чл.399 и чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 КТ, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 1500.00 лева.

В жалбата се твърди, че „Топ сервиз Враца“ ЕООД не е изпълнил дадените му указания по принудителна административна мярка, поради факта че за календарната 2020 г. и 2022 г. служителят ***** е ползвала изцяло годишния си отпуск. Твърди се, че ***** е ползвала и съответно е осчетоводен периодът на ползвания от нея отпуск за 2020 г. и 2021 г. Поддържа се, че при прекратяване на трудовия договор със служителката към месец май 2022 г. тя е получила обезщетение по чл.224 КТ за остатъка на неизползвания от нея отпуск към датата на прекратяване на трудовото правоотношение.

АНО, в съдебно заседание и приложената писмена защита взема становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, за което излага подробни съображения.

Страните претендират направените разноси по делото.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена при условията на чл.59 от ЗАНН, поради което следва да бъде разгледана по същество.

С протокол за извършена проверка № ПР2220413/15.09.2022 г. е установено, че при извършената проверка от Дирекция "Инспекция по труда" - Враца на 15.09.2022 г. в сградата на Д "ИТ" гр.Враца, работодателят „Топ сервиз Враца“ ЕООД, за обект:

сервиз за касови апарати и компютри- гр. Враца, бул. „Христо Ботев» №84 не е представил ведомости за заплати или разплащателни документи, с които да удостовери че е изпълнил задължително за изпълнение предписание №1 по протокола на Д „ИТ” Враца № ПР2225247/05.08.2022г. в указания срок 31.08.2022 г., а именно: „Работодателят „Топ сервиз Враца” ЕООД, гр. Враца да начисли и изплати обезщетение по чл.224, ал.1 за неизползван платен годишен отпуск с размер на 40 работни дни за 2020 г. и 2021 г. на **** Г. ****, съгласно изискванията на чл.228, ал.3 вр. чл.224, ал.1 от Кодекса на труда.

Въз основа на описаната по-горе констатация, на 05.08.2022 г. последвало съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 06-2200082 срещу работодателя „Топ сервиз Враца” ЕООД за това, че при извършената проверка от Д "ИТ" - Враца на 15.09.2022 г. в сградата на ДИТ гр.Враца на „Топ сервиз Враца” ЕООД, гр. Враца за обект: сервиз за касови апарати и компютри гр. Враца, бул.”Христо Ботев” №84, работодателят не е представил ведомости за заплати или разплащателни документи, с които да удостовери че е изпълнил задължително за изпълнение предписание №1 по протокола на ДИТ-Враца № ПР2225247/05.08.2022г, в указания срок 31.08.2022 г., а именно: работодателят „Топ сервиз Враца” ЕООД, гр. Враца да начисли и изплати обезщетение по чл.244, ал.1 за неизползван платен годишен отпуск в размер на 40 работни дни за 2020 г. и 2021 г. на **** Г. ****, съгласно изискванията на чл.228, ал.3 вр. чл.224, ал.1 от Кодекса на труда.

Констатациите в АУАН били възприети и в издаденото наказателно постановление № 06 - 2200082/30.09.2022 г. от директора Дирекция „Инспекция по труда” гр.Враца, с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл.415, ал.1 КТ, на основание чл.399 и чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер от 1500.00 лева.

При обжалването на наказателното постановление, пред Врачанския районен съд са събрани гласни доказателства, като са допуснати до разпит свидетелите В. С., Ц. Н. и Л. Б. - служители в „Инспекцията по труда Враца, както и св.**** **** – бивш служител на дружеството и св. Дияна Славова – счетоводител на дружеството.

По делото са приети и съответно приложени следните релевантни писмени доказателства: обжалваното Наказателно постановление № 06-2200082/30.09.2022 г.; АУАН № 06-2200082/15.09.2022 г.; Протокол за извършена проверка №ПР2230413/15.09.2022 г.; Приемо-предавателен протокол за представени и непредставени документи от жалбоподателя от 15.09.2022 г.; Протокол за извършена проверка №ПР2225247/05.08.2022 г.; Заповед №1/01.08.2020 г. за разрешен отпуск; Заповед №2/01.08.2020 г. за разрешен отпуск; Заповед №3/01.07.2021 г. за разрешен отпуск; Заповед №4/29.10.2021 г. за разрешен отпуск и молба за отпуск.

При така установените фактически данни се налагат следните правни изводи:

Жалбата против атакуваното НП е подадена в законоустановения срок, от лице имащо право на обжалване и същата е процесуално допустима.

Съдът приема, че АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган и компетентно длъжностно лице.

Наказателното постановление е постановено за нарушение по чл.415, ал.1 КТ, съгласно който при неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, нарушителят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева. АНО е

констатирал, че жалбоподателят „Топ сервиз Враца“ ЕООД не е представил ведомости за заплати или разплащателни документи, с които да удостовери, че е изпълнил задължително за изпълнение предписание № 1 по протокола на Д „ИТ“ Враца № ПР2225247/05.08.2022 г. в указания срок 31.08.2022 г., а именно: „Работодателят „Топ сервиз Враца“ ЕООД, гр. Враца да начисли и изплати обезщетение по чл.244, ал.1 КТ за неизползван платен годишен отпуск с размер на 40 работни дни за 2020 г. и 2021 г. на **** Г. ****”, съгласно изискванията на чл.228, ал.3 вр. 224, ал.1 от Кодекса на труда.

Съставът на нарушението по чл.415, ал.1 от КТ, за което на жалбоподателя е наложено административно наказание, се изразява в неизпълнение на принудителна административна мярка, приложена от контролен орган по спазване на трудовото законодателство. Безспорно е, че нарушението е формално, на просто извършване, защото съставът му не включва настъпването на определени общественоопасни последици, а е достатъчно самото извършване на деянието. Ясно е също, че изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие – неизпълнение на задължение, произтичащо от дадено предписание.

Съгласно чл.399, ал.1 от КТ, цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. В изпълнение на тази своя функция, според чл. 402, ал. 1, т. 1 – т. 3 от КТ, в относимите части на тези разпоредби, контролните органи имат право да посещават предприятията и местата, където се извършва работа, да изискват от работодателя представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола и да се осведомяват пряко от работниците и служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, като включително изискват декларирането на данни, относно заплащането на труда. Осъществяването на тези правомощия и проверката на тези обстоятелства предполага извършването на конкретни процесуални действия от контролните органи, свързани със събиране на доказателства в административното производство. Такива процесуални действия по събиране на доказателства за изпълнението на задължителните предписания, дадени с протокол с №ПР2225247/05.08.2022 г. с а представянето на разплащателни документи, с които да се удостовери че е изпълнено задължително за изпълнение предписание №1 по протокола на ДИТ-Враца №ПР2225247/05.08.2022г. в указания срок до 31.08.2022г., а именно: „Работодателят „Топ сервиз Враца“ ЕООД, гр. Враца да начисли и изплати обезщетение по чл.244, ал.1 КТ за неизползван платен годишен отпуск в размер на 40 работни дни за 2020 г. и 2021 г., на **** Г. ****, съгласно изискванията на чл.228, ал.3 вр. 224 ал.1 от Кодекса на труда”.

По делото са представени Заповед №1/01.08.2020 г. за разрешен платен отпуск на **** **** за ползване на отпуск в размер на 10 дни, считано от 01.08.2020 г.; Заповед №2/01.10.2020 г. за разрешен платен отпуск на **** **** за ползване на отпуск в размер на 10 дни, считано от 01.10.2020 г.; Заповед №3/01.07.2021 г. за разрешен платен отпуск на **** **** за ползван отпуск в размер на 10 дни, считано от 01.07.2020 г. и Заповед №4/29.10.2021 г. за разрешен платен отпуск на **** **** за ползване на отпуск в размер на 10 дни, считано от 01.11.2021 г.

Работникът ползва неплатен отпуск след направено от него искане до работодателя и след изрично писмено разрешение на последния, независимо от това,

дали работникът е ползвал или не платения си годишен отпуск и независимо от продължителността на трудовия му стаж. Процедурата е формална и макар, че същата не налага ползването на утвърдени образци за заявления, то след като чл.173, ал.1 КТ изрично изисква работодателят да разрешава ползването на платен годишен отпуск с писмено разрешение, то писмената форма е наложителна и при разрешенията на останалите видове отпуски, а това съответно предполага и писмена форма на заявлението за ползване на отпуск.

В Решение № 325 от 25.06.1998 г. по гр.д. № 1254/1997 година на III - г.о. на ВКС е прието, че по аргумент от чл.173, ал.1 КТ, ползването на отпуските по чл.157 КТ се извършва с писмено разрешение от работодателя. Прието е, че за да възникне правото на отпуск, са необходими насрещни съвпадащи се писмени волеизявления на страните по трудовото правоотношение, както по отношение основанието на платения отпуск, така и за времето, през което ще бъде ползван.

Писмената форма на заявлението на работника и разрешението на работодателя гарантира спазването на трудовите права на работещите, поради което и законодателят е въвел като задължителна писмената форма за трудовия договор, съгласно чл. 62, ал.1 КТ. Подаденото от работника заявление следва да съдържа ясно изразената воля на работника за ползването на отпуск, вида на искания отпуск, началната дата, от която ще се ползва, както и за какъв период от време.

По делото не се представиха заявления от служителката **** за ползване на платен годишен отпуск, за които да са издадени цитираните заповеди за отпуски.

Следователно, в случая няма дадено законосъобразно разрешение за ползване на платен отпуск, защото разрешението предполага искане, каквото в случая липсва.

Предвид правосубектната форма на жалбоподателя – юридическо лице, в случая не подлежи на изследване субективната страна, т. е. вината, тъй като юридическите лица не могат да формират субективно отношение към постъпки, респ. не формират вина, а тяхната административнонаказателна отговорност е безвиновна и обективна. В този смисъл е нормата на чл. 83 ЗАНН, въвеждаща нов вид административно наказание, приложимо само за юридически лица и еднолични търговци – имуществена санкция. Именно такова наказание е наложено и с обжалваното НП. От материалноправна страна административнонаказващия орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл.415, ал.1 КТ. Налице е пълно съответствие между приетата фактическа обстановка в НП и дадената ѝ правна квалификация. По възражението за маловажност на нарушението, което се базира на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, следва да се посочи, че КТ се явява специален закон спрямо ЗАНН, тъй като в КТ има изрична разпоредба, озаглавена „Отговорност за маловажно нарушение“, и това е чл. 415в, ал.1 КТ, съгласно който маловажно е нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители.

В настоящия случай липсват доказани твърдения нарушението да е отстранено веднага след констатирането му, а и административнонаказващият орган изрично е посочил в обжалваното НП, че това нарушение не може да бъде отстранено. Липсва и втората предпоставка по чл.415в, ал.1 КТ, тъй като в случая не може да се приеме, че не са настъпили вредни последици за работника.

Положението, в което св.**** е поставена накърнява нейните трудови права и интереси. Ето защо, ex lege, случаят не може да се определи като маловажен. Административнонаказващият орган в рамките на предвидената от закона санкция /от

1500 лева до 15 000 лева/ правилно е наложил санкция в минимален размер, а именно - 1500.00 лева.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че въззивната жалба се явява изцяло неоснователна и като такава същата не следва да бъде уважена, а атакуваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

По делото от „Инспекция по труда“- гр.Враца се претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 120.00 лева.

При този изход на спора и съобразно разпоредбите на чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН, основателно е искането на ответната страна по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63, ал.5 ЗАНН в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Последната норма предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност. Съдът, като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и че защитата в настоящото производство се изразява в писмено становище, относно законосъобразността на наказателното постановление и основателността на депозираната жалба, намира че в полза на „Инспекция по труда“- гр.Враца следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в предвидения в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер от 100.00 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 06-2200082/30.09.2022 г., издадено от директора на ДИТ гр.Враца, с което за нарушение на чл.415, ал.1 КТ, на основание чл.416, ал.5 вр. чл.415, ал.1 КТ, на „Топ сервиз Враца“ ЕООД с ЕИК 205616090 е наложена „имуществена санкция“ в размер от 1500.00 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН „Топ сервиз Враца“ ЕООД с ЕИК 205616090 да заплати на Дирекция "Инспекция по труда" Враца сумата от 100.00 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Враца по реда на глава XII АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____